

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. I. De Amore sæculi, & Amore Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Scrinio-
lium Spi-
rituale. **lis** carnis sarcinam deposuerit, **læritia** sanitateq; sempiterna potierur.

5. *Emenda-
sioni vi-
ta in vi-
gilandū.* **Eja,** amice charissime, observe-
mus, oro, nos ipsos vigilanter, &
ita vivere adnitamur, sicut decet
veros Christianos. Transigamus
omne reliquum tempus vitæ præ-
sentis utiliter. In cunctis quæ
agimus, spectemus purè laudem
& gloriam Dei. Amemus Jesum,
qui nos ardentissimo immensoq;
amore diligit. Propter ejus ho-
norè mortificemus in nobis pro-
prijam pravamque voluntatem ac
vitia pro viribus.

6. *Finis vi-
ta respic-
nata bea-
titudi æ-
terna.* **Subjiciamus & conformemus**
nos in omnibus voluntati divi-
næ. Geramus mentem humilem
& resignatam, jugiter desideran-
tes ac studentes placere Domino.
Hac enim ratione tandem perve-
niemus ad summum illud & ju-
cundissimum bonum: quod ut
possidere possimus, ad imaginem
Dei creati, & pretioso Sanguine
Christi redempti sumus. Perve-
niemus, inquam, ad Deum, qui
est amabilis abyssus, & fons to-
tius lucis, vitæ, venustatis, ex-
cellentiæ, dulcedinis & opulen-
tiæ. Tunc verè beati erimus,
videntes visionem, omnes pul-
chritudines hujus mundi infinite
præcellentem: contemplabimur
enim in lumine gloriæ melliflu-
um vultum Dei, & in eo per sua-
vissimam fruitionem quiescemus,
pacemque imperrurbabilem ob-
tinebimus. Tunc inenarrabili
abundabimus gaudio, & plenè

satiabimur, Deumque perfectè a-
mabimus ac laudabimus in sæcu-
la sæculorum. O quanta felici-
tas est, ad claram Dei visionem
pertingere! & quanta rursus in-
felicitas, illa privari, atque in in-
fernum demergi, ibique horribi-
liter cruciari sine fine! Benè va-
le in Domino, & ora pro me.

Eximiam illam partem Dia-
logi D. Henrici Susonis, qua
laudes & utilitates afflictionum
explicantur, ac pleraq; alia pau-
cis ab hinc diebus inserui Conso-
lationi pusillanimum, ut gratifi-
carer fratri tuo. Is eam facilè sibi
comparabit, ubi à Typographo
fuerit denuò excusa. Ceterum
dicta ipsius Susonis, quæ ad te
mitti volebas, hinc jam accipe.

VIII.

ALIQVOT DICTA
D. HENRICI
SUSONIS.

I. I.

De amore sæculi, & amore DEI.

1. *Miseræ cecitas hominum, qui DEVM non amant super omnia.*
2. *Felicitas illorum, qui per amorem purum Deo adhaerent & inhaerent.*
3. *Amabilitas Dei.*
4. *Et hic tam amabilis, nos tam inanimè los amare dignatur.*

Vir

Dicitur
Sufonis.1.
Nulla
major ce-
litas, quã
nō aman-
tium De-
um.

VIR sanctissimus Dicoque
charissimus Henricus Sufo,
deplorās infelicitatem eo-
rum, qui vano amore impliciti, &
huic mundo profus dediti, De-
um salutemque propriam negli-
gunt, queritur coram Domino
hoc ferè modo: *Profectò Domine,*
*res est lamentatione digna, tot cor-
da sancto amoris aprissima, tot præ-
claras ac formosas, Deiq; imagine
insignitas animas, quæ ex spiritali
secuinito coniugio, Regina & Impe-
ratrices effici, celosq; & terra domi-
nari possent, tã stolidè & impru-
denter se à te abalienare, atque in
santam vilitatem abicere, ac sua
sponè perire. Credo sanè, si te
omnium interni obtutus ita cerne-
rent, uti egote intueor, caducum
omnem amorem è vestigio in illis ex-
tinctum iri. Mirari satis nequeo,
(licè quondam longè aliter affe-
ctus fuerim) posse animum cujus-
quam ulla alia in re, quàm in te va-
stissima abyssò, acquiescere.*

2.
Sicut nul-
la major
felicitas,
quàm a-
mare De-
um.

O bonum incomprehensibile, me-
dullitusq; amplectendum! O dul-
cissime DEVS, quàm venè agitur
cum ea anima, quæ te unicè amat, &
quàm tu divinis fulgoribus excellen-
ter illustras, tibiq; viciniùs adjungis
ac copulas! *Quantam illa ex te ce-
lestem & mellifluam haurit conso-
lationem, quanta amoris tui capit
secreta blandimenta!*

3.
Quàm
amabili-
Domi:

Tu purissimarum inestimabili-
umq; voluptatum pelagus es im-
mensum. *Quidquid amabilitatis,
decoris, pulchritudinis ulla ratio-
ne potest cogitari, id omne in te ul-*

*tra omnem modum reperitur. Ni-
hil jucundum, nihil gratum aut
plausibile ulla in creatura potest in-
veniri, quod non purissima qua-
dam ratione infinite copiosius & ex-
cellentius in te existat. Quoties ego
rerum pulchrarum species conspi-
cio, cum calum, terram, silvas &
campos, universumq; mundum a-
nimo perlustro, & cuncta hæc vi-
dentur mihi hujusmodi vocibus com-
pellare cor meum: Pensita, quan-
tùm ille amabilis & formosus sit,
qui condidit nos, qui est totius pul-
chritudinis fons.*

O Domine *† ESU*, quid exul-
tationis ex te accipio? Certè dum
cogito, me abs te celsissimo DEO
amari, quidquid intra me est, præ
gaudio colliquefcit. Prorsus ob id
ego ex animo letor, quod tu usq; adè
bonus es, quodq; meus es amicus, uti
piè spero & confido.

4.
Qui amat
tam in-
mabilem

*† Praxis ista crebra est apud S. Augu-
stinum, citante R. P. Ioanne Lorino super
Psalmum 59. ubi clamant creaturæ: Ipse fecit
nos, & non ipsi nos. & idè omnes creaturæ
de Deo inelamant homini: Hunc amemus,
hunc amemus. Amemus pulchrum à quo omnia
pulchra.*

S. I I.

De Passione Dominica.

1. Optimus modus considerandi Passionem Domini, ut virtutes in ea fulgentes imitemur.
2. Bonus valde & ille, quo ei copatimur: aut ob ejus beneplacitum ipsam, quamvis arido corde ruminamus.
3. Attenta meditatio passionis à panu Purgatorii præservat.
4. Methodus in Passionis meditatione obser- vanda, quatuor articulis comprehensa.

IDEM Sufo in Dialogo introdu-
cit Sapientiam æternam, vide-
licet

1.